

Triar escola. Arriba el moment

Triar escola és una de les decisions més complexes i que genera més ansietat a les famílies (infants inclosos!). Encara recordo la meva ruta per escoles de la zona, del radi i de l'extraradi. Sovint hi anàvem el meu company, la nena i jo a les portes obertes, però jo no en tenia prou. Per Noemí Royes, pedagoga, postgraduada en neuroeducació i directora pedagògica de l'entitat santcugatena Edbuilding.org

En aquella època, ser freelance em va permetre entrevistar-me abans i després amb direccions i caps d'estudis i anar "avançant feina". Vaig començar per les proximitats del nostre "centre d'operacions" (casa nostra) però el meu radi d'acció es va anar ampliant fins a arribar a poblacions properes, plantejant-me fins i tot una mudança si es produïa un amor a primera vista! Mirat amb perspectiva pot semblar exagerat, però us asseguro que per a mi era una necessitat vital.

Recordo també llistes d'escoles, de pros i contres de cadascuna d'elles, de sensacions, de comentaris de veïnes i conegudes amb les posteriors reunions familiars d'anàlisi i contrast de dades....

Caminava pel carrer i per tot arreu veïa cartells de portes obertes on sí o sí havia d'anar-hi. I sí, potser ser "del

"Us imagineu la vostra filla o fill en aquell entorn? I vosaltres, us veieu amb aquell equip i aquelles famílies?"

sector", pedagoga i filla de mestra, va complicar encara més les coses perquè a la responsabilitat maternal s'hi sumava la deformació professional...

Aquell any (ara ja en fa 7!), calia triar un equip còmplice amb qui la nostra petita de només 3 anys hi passaria potser més hores que nosaltres a la feina (feu càlculs perquè entre matiners, espai de menjador i extraescolars -quan són més grans- surten moltes hores!).

Després d'aquesta llarga peregrinació i amb els números de la loteria a la butxaca (el full de preinscripció entregat) vàrem passar els dies

més llargs de la nostra vida! De fet, va ser pocs dies abans de començar l'escola, en ple mes de setembre, quan vàrem saber que la nostra primera opció seria possible.

Em vaig prometre que la propera vegada ho gestionàrem millor i, sabeu què? La meua filla gran comença l'Institut en dos anys i jo ja estic en mode radar!

Tips per a sobreviure a la tria de còmplices educatius:

- 1.** És una decisió d'equip així que, abans de començar, seieu i feu una llista individual d'innegociables i prioritats (allò que és súper important per a cada membre de la família, infants inclosos!).
- 2.** Compartiu la llista i cerqueu coincidències. És important tenir-les clares abans de començar, potser algun punt us permet reduir la llista d'opcions.
- 3.** Aneu a les escoles, a les entrades i sortides de les nenes i nens, i quedeu-vos una estona entre les famílies. Si hi ha el parc a prop, aprofiteu l'oportunitat.
- 4.** Aneu a les portes obertes amb les vostres filles i/o fills i porteu preguntes preparades, sobretot d'allò que per a vosaltres és important.
- 5.** Observeu! Molt, sobretot al vostre fill o filla. Us l'imagineu en aquell entorn? I vosaltres, us veieu amb aquell equip i aquelles famílies?
- 6.** Demaneu entrevistes personals amb aquells 2 o 3 centres que més us hagin agradat i pregunteu sobre el projecte educatiu, la participació de les famílies.
- 7.** Si has arribat fins aquí i et sents sobrepassat/da, queda't amb el punt 5 i confia. Haureu fet la vostra millor tria! **■**